

کاربرد اطریفل صغیر و اجزای آن در چاقی

سیدعلی کمالی^۱، سیده جیهان حسینی خبیر^۲، سید حمید کمالی^۳، احمد تیمور نژاد^۴، شیرین حسنی رنجبر^۵، سمانه کریمیان^۶، علیرضا خالج^۷

^۱ دانش آموز، سازمان ملی استعدادهای درخشان ایران، علامه حلی یک تهران، تهران، ایران

^۲ پژوهش عمومی، محقق، بیمارستان خاتم الانبیا (ص) تهران، تهران، ایران

^۳ متخصص طب سنتی، دانشکده طب سنتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

^۴ کارشناسی ارشد پرستاری، گروه طب سنتی ایرانی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

^۵ دانشیار، متخصص داخلی، فوق تخصص غدد، پژوهشکده غدد متابولیسم و درون ریز، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

^۶ کارشناس پرستاری، گروه طب سنتی ایرانی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

^۷ دانشیار، جراح عمومی، فلوشیپ چاقی، گروه طب سنتی ایرانی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

چکیده

اطریفل صغیر یا تری پالا که مرکب از لغت "تری" به معنی سه و "پالا" یعنی میوه است، یکی از قدیمی ترین گیاهان دارویی طب سنتی می باشد. ترکیب اصلی آن شامل سه میوه هلیله و بلیله و آمله است که به مقدار برابر وارد ترکیب می شوند. در این مقاله جستجو در مورد کاربرد اطریفل صغیر و اجزای آن در چاقی برای تمام پی آمدهای حیوانی و انسانی انجام شده است. کتب معتبر طب سنتی شامل کتاب قانون فی الطب و خلاصه الحكمه و مخزن الادویه مورد بررسی قرار گرفته‌اند. همچنین پایگاه‌های اطلاعاتی SID، Google Scholar، IranMedex و Web of Science با کلید واژه‌های "Atrifal-Saghir" و "obesity" و "Itrifal-Saghir" و "Triphala" در کتاب قانون مانند اثرات پاک کننده اخلاق ط معده و تقویت معده و خوردن آن درمان کننده سودا است و اثرات ضد چاقی دارد. همچنین در خارج نمودن بلغم نیز استفاده می شود و مکانیسم تقویت معده از طریق بهبود ضعف آن و دفع رطوبت است و در نتیجه باعث هضم و جذب بهتر غذا در معده می شود.

واژگان کلیدی: اطریفل صغیر، چاقی، طب سنتی، هلیله، بلیله، آمله.

مقدمه

(فاصله اطمینان ۹۵ درصد: ۴/۱-۶/۴) در پسر و دختر زیر ۱۸ سال ۵/۳٪ و (۴/۲-۲۵/۴) در دارد. (فاصله اطمینان ۹۵ درصد: ۴/۱-۶/۴) در دارد. همچنین نشان داد که چاقی با افزایش سن، به خصوص در زنان، افزایش می یابد (۳). علل ثانویه کمتر از یک درصد علل چاقی را تشکیل می دهند (۴). چاقی را با بیماری‌هایی مثل هیپرتانسیون، دیابت، هیپرکلسیرو لمی، بیماری‌های کبدی و بیماری‌های عروق کرونر مرتبط دانسته‌اند (۵).

استفاده از اطریفل صغیر در متون طب سنتی مانند القانون فی الطب، الحاوی، ذخیره خوارزمشاھی، منصوری فی الطب، حفظ الصحه ناصری، تحفه حکیم مون و اکسیر اعظم جهت درمان سمن مفترط (چاقی) ذکر کرده‌اند. ترکیبات این معجون توسط

حدودیک میلیارد و دویست میلیون نفر در دنیا دارای افزایش وزن هستند. براساس گزارش سازمان بهداشت جهانی چاقی یکی از ۱۰ بیماری قابل پیشگیری جهانی می باشد (۱). شیوع چاقی در سن حدود چهل سالگی باعث کاهش امید به زندگی ۷/۱ سال در زنان و ۸/۵ سال در مردان می شود (۲). یک مطالعه موروثی در ایران، شیوع چاقی در ایران را در بزرگسالان بالاتر از ۱۸ سال حدود ۲۵٪ (فاصله اطمینان ۹۵ درصد:

آدرس نویسنده مسئول: تهران، دانشگاه علوم پزشکی تهران، دانشکده طب سنتی، دکتر سید حمید کمالی

(email: kamaliseyyedhamid@yahoo.com)

تاریخ دریافت مقاله: ۹۳/۳/۱۲

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۳/۷/۱۶

اسحاق بن یوحنان از جرجیس والد بختیشور طبیب عباسیین- که ناقل صنعت طب است- از لغت یونانی به لغت نبطی آورده: "اطربیفل به لغت یونانی دوایی است مرکب از هلیجات". بعضی دیگر را گمان آن است که از تراکیب اطبای هند است و معرب تری پلای هندی است؛ یعنی سه میوه که هلیله و بلیله و آمله است. قلانسی گفته که اطربیفل معرب از لغت هندی است (۶) و سپس اطربیفال و سپس اطربیفال و بعد اطربیفل شده است که در اصل از دو جزء تری به معنای سه تا و پهلا (یعنی میوه بوده است) (۷،۶). معنی آن سه هلیله است، ولیکن در عرف اطباء اطلاق می‌شود این اسم مرکب از هلیله جات خمس، یعنی سه هلیله مشهور (هلیله کابلی، هلیله زرد، هلیله سیاه) و بلیله و آمله یا شیر آمله است.

همچنین در کتاب کافی از کتب اربعه احادیث شیعه از محمد بن یحيی از احمد بن محمد بن عیسی از سعید بن جناح نقل شده است از ابی عبدالله امام به حق ناطق جعفر بن محمدالصادق- علیهم السلام - روایت کرده‌اند که آن حضرت فرموده‌اند که موسی بن عمران- علی نبینا محمد وآلہ وعلیه الصلوه والسلام- شکوه نمود به پروردگار خود- عزو جل- از زیادتی رطوبت و بلت، پس امر کرد پروردگار عالمیان که بگیر هلیله و بلیله و آمله را پس معجون سازاین جمله را به عسل- مصفا و فراگیر از ایندوا، پس حضرت امام - علیه السلام- فرمودند که ایندوا همان است که شما آن را اطربیفل نامید. بنابراین اطربیفل نه از تراکیب اندرومакс و نه اطبای هند است، بلکه از تراکیب سماوی منزل به پیغمبر است. لیکن ممکن است که اندرومакс اول اسم اطربیفل برآن گذاشته و به آن شهرت داده (۷،۶)؛ و یا اطبای هند آن را تری پهلا که معرب آن اطربیفل است نام گذاشته و به این نام در میان ایشان اشتهر یافته باشد (۸-۶). در کتاب فردوس که از کتب حدیث اهل سنت است نقل کرده از ابن عباس که روایت کرده از حضرت رسول- صلی الله وآلہ وسلم- که آن حضرت فرمودند که هلیله سیاه و هلیله کابلی منقی و بلیله و آمله منقی را کوفته، بیخته، به روغن گاو چرب نموده، به عسل مصفا معجون سازند و این اطربیفل است (۷،۶).

ترکیب اطربیفل صغیر

میوه‌هایی که اصل ترکیب همه اطربیفل‌ها را تشکیل می‌دهد عبارتند از:

(۱) هلیله یا اهلیچ (معرب هلیله فارسی) یا *Terminalia chebula Retz.* میوه آن در حین نمو مراحلی را طی می‌کند و در هر مرتبه به نامی موسوم است، از جمله نام‌های زیرهای،

فرستادگان الهی هم بیان شده است (۷،۶) و مکانیسم اثر متعددی دارد. به طور کلی در طب سنتی دو علت عمله چاقی را افزایش رطوبات (۹،۱۱) و افزایش بلغم می‌دانند (۹). این دارو باعث نشف رطوبات فضلیه و تقویت اعضاء و معده می‌شود (۱۰) و طی قرون متعدد مورد استفاده بوده است. مشخص بودن ماهیت و اثرات مفردات آن اهمیت اطربیفل صغیر را بیشتر می‌کند. از مزایای این دارو، اتفاق نظر در نام و نوع گیاه در میان گیاه شناسان و مطابقت نام علمی و نام سنتی با نمونه طبیعی و قابل دسترس بودن برای اکثرب مردم است که اهمیت این ترکیب دارویی را بیشتر نشان می‌دهد.

مواد و روشهای

این مقاله با جستجو در مورد ترکیب و اثرات اطربیفل بر چاقی در کتاب قانون، مخزن الادویه، طب اکبری، تحفه حکیم مومن، خلاصه الحکمه، قرابادین کبیر، قرابادین صالحی، اکسیر اعظم، الشامل، حفظ الصحه ناصری، قرابادین قادری، میزان الطبع، شرح الاسباب والموجذب که مربوط به دوره‌های تاریخی متعدد بوده و همچنین بررسی اثرات آن در بانک‌های اطلاعاتی متعدد Web of Science، PubMed، Google Scholar، Irandoc، Uptodate، IranMedex، SID، Cochrane library، "Atrifal-Saghir"، Triphala، Trifala، "Itrifal-Saghir" با جستجوی لغات "Atrifal-Saghir" زبان تا تاریخ ۸ مارچ ۲۰۱۲ برای تمام پی‌آمدات زمانی و انسانی و بالینی انجام گرفت. کلیه مقاله‌های با عنوان تکراری از مطالعه خارج شدند.

یافته‌ها

در طی جستجو در پایگاه‌های اطلاعاتی تعداد ۱۷۸۰ عنوان در مورد اطربیفل یافت شد که تعداد ۱۶۹۰ عنوان به علت عدم ارتباط با موضوع خارج شد و تعداد ۹۰ خلاصه مقاله انتخاب شد. پس از مطالعه، ۳۲ مقاله به علت تکراری بودن عنوان و ۲۷ مقاله به علت عدم ارتباط با موضوع خارج شد. تعداد ۱۳ مقاله به علت عدم دسترسی به خلاصه مقاله یا خود مقاله اصلی از مطالعه خارج شدند و در نهایت ۱۸ مقاله مورد استفاده قرار گرفت.

تاریخچه

گفته شده است که این معجون از تراکیب اندرومакс اول است. و ابن ماسویه گمان کرده از مختروعات جالینوس است. شیخ داود گفته که چنین که ابن ماسویه گفته نیست؛ زیرا که

مطبوعات و نقویعات از هفت درم (درهم یا درم برابر با هفتدهم مثقال، معادل ۳/۱۸ گرم، دارونامه طوبا، اسماعیل نظام) تا ده درم. و خواص اهلیج کابلی عبارت از، بهترین نوع آن زرد مایل به سرخی رسیده پر مغز کم ریشه هسته کوچک آن است که کهنه فاسد نشده باشد و اقوی انواع اهلیجات است. در مورد طبیعت آن، بعضی در برودت معتدل و در اول خشک و بعضی گرم به اعتدال می‌دانند. در مورد افعال و خواص آن، مسهول بلغم و سودا و صفرای مخلوط به اخلاط و مدر بول و تقویت جمیع حواس خصوصاً حفظ و دور و سدر بلغمی تنقیه به آن نمودن و اصلاح حال دماغ به تنها یاب و با سه وزن آن عسل یا شکر سرشته هر روز مقدار یک گردو نافع است (۸) و همچنین منشف آن چه در معده است (۶). مقدار مصرف از جرم آن تا سه مثقال و در مطبوع تا هشت مثقال. بدل آن هلیله زرد است و بعضی سیاه گفته‌اند و سایر خواص زرد را نیز دارد. مربای آن که کمتر از یک سال از ساخت آن گذشته باشد، مقوی معده و مفتح سده بلغمی و مقوی جگر است و دانه آن مدر بول. مضر دماغ، مصلح آن عسل است. و دیگر عبارت از اهلیج اصفر، بهترین این نیز بالیده زرد هسته کوچک آن است که کهنه نباشد. در مورد طبیعت آن، در آخر اول سرد و در دویم خشک. در مورد افعال و خواص آن، قریب به اهلیج کابلی است که ذکر یافت (۸) و مسهول رطوبات به غصر (۶). مضر ثقل، مصلح آن عناب و سپستان چنانچه ذکر یافت. مقدار مصرف از جرم آن، تا پنج درهم و در مطبوع و منقوع از هفت درهم تا ده درهم. نوع دیگر آن عبارت از اهلیج اسود، که اهلیج هندی نامند. بهترین آن است که سیاه صلب بی‌دانه سنگین فاسد نشده باشد. در مورد طبیعت آن، در وسط اول سرد و در دویم خشک. در مورد افعال و خواص آن، مقوی حواس و ذهن و حفظ دماغ و مصفی خون از سودا و جهت جلب رطوبت معده و تقویت احشا مؤثر گویند. مضر جگر، مصلح آن عسل. مقدار مصرف از جرم آن، تا دو مثقال و در مطبوع تا هفت مثقال. و نوع دیگر عبارت از اهلیج چینی، گفته‌اند از صنف کابلی است زرد مایل به سبزی و سیاهی و کوچک مایل به تدویر و کم گوشت و دانه بزرگ. در مورد افعال و خواص و منافع آن، بسیار ضعیف‌العمل و الفعل است به حدی که با وجود سایر هلیجات آن را استعمال نباید نمود و هلیله جوی و هلیله زیره‌ای از آن ضعیفتر (۸). معمولاً در ساخت اکثر اطریفلات هلیله کابلی و هلیله سیاه و هلیله زرد مورد استفاده قرار می‌گیرد و بعضی هلیله چینی را نیز وارد ترکیب می‌کنند (۷، ۶). هر یک از هلیجات را چون مفرد بیاشامند، بعد از آن منافعی در طبیعت و قبضی به هم می‌رسد

جوی، زنگی یا سیاه، چینی، زرد و کابلی (۶) که به هندی آن را har نامند (۷).

میوه درخت هندی است. درخت آن عظیم و برگ آن باریک طولانی و ثمر آن خوش‌دار و گویند هر یک میوه درختی است ولی آنچه به تحقیق نشان داده شده همه میوه یک درخت است که از ابتدای ظهور شکوفه تا انتهای کمال بالیدگی و نضج هر مرتبه را نامی گذاشته‌اند. مثلاً شکوفه خشک آن را که مانند زیره است هلیله زیره و از آن بزرگ‌تر که به قدر جو است هلیله جوی و از آن بزرگ‌تر که سیاه به مقدار مویز سیاه است مویزک و هلیله زنگی و هلیله هندی و هلیله اسود نامند و اینها همه هسته ندارند و از آن بزرگ‌تر نیمرس سبز مایل به زردی را هلیله چینی و از آن رسیده‌تر زرد را اهلیج اصفر و به کمال رسیده زرد مایل به سرخی املس را اهلیج کابلی گویند و جای روییدن گیاه آن اکثر بلاد هند (۸، ۱۶) و دکهن و گجرات و بنارس (۸) و بنگاله (۸، ۱۶) است و اما آنچه در گجرات حاصل می‌شود بهتر از همه و بعد از آن بنارس و پس بیربهوم که در بنگاله است و بی‌ریشه و بالیده و بزرگ و با قوت می‌باشد و باقی جاهاریشه‌دار و کوچک و ضعیف‌العمل. کابلی جهت آن نامند که از راه خشکی از آن سمت به بلاد توران و خراسان و ایران آورده می‌شده است، نه آنکه در کابل به هم می‌رسد. همچنین هلیلچات را بسیار نرم نگویند بلکه مرضوض و جریش باشد یعنی نیم کوفته، پس به روغن بادام شیرین چرب کرده استفاده نمایند تا آنکه باطل نگردد فعل آنها و مغض آنها کم گردد به سبب روغن و عمل نقوی اهلیجات خصوص کابلی در اسهال زیاده از مطبوع و سفوف آن است جهت آنکه صمغیت آن که حامل قوت اسهال آن است در آب می‌آید و جرم حابس آن می‌ماند به خلاف مطبوع که در آن نیز قدri از جرم آن می‌باشد و در سفوف تمامی آن و نیز منقوی و مطبوع آنها بهتر از خوردن جرم آنها است زیرا که محدث قولنجاند به سبب دفع نمودن راقی اخلاق و باقی ماندن غلیظ آنها. عصاره خشک هلیله کابلی و زرد قوی‌الفعل و اندک آن عمل بسیار می‌نماید. مجموع آن جهت تقویت معده و دماغ و ذهن و حفظ و حواس و تفتح سدد و منع صعود بخارات به دماغ و مفید دراستقا و مسهول راقی بلغم و صفرا به عصر می‌باشد. بالجمله طبیعت مجموع آن در اول سرد و در دویم خشک گفته‌اند و خشکی کابلی از سایر انواع کمتر است به اعتبار کمال رسیدگی آن. مضر ثقل و حابس، مصلح آن عناب و سپستان و مصلح قبض که لازم عصر آنها است روغن بادام و یا گاو تازه و قند و ترنج‌بین و یا شکر. مقدار مصرف از جرم آنها تا پنج درهم و در

رقیق به عصر و مقوی معده و امعا و مشهی است به تجفیف رطوبات مرخیه معده و پاک کردن خمل آن و مقوی دل. مقوی اعصاب و حواس دماغی و آشامیدن نقوع آن مانع صعود ابخره از معده به سوی سر. و جهت سحنج اعما نافع. مقدار مصرف از جرم آن، از سه درهم تا پنج درهم و در مطبوخ تا ده درهم. مضر طحال، مصلح آن عسل و سنبل و مولد قولنج و مصلح آن روغن بادام شیرین است (۸).

علت ترکیب این مفردات در اطربیفل صغیر آن است که داروهای لازم مورد نیاز به حسب غرض و حاجت گرفته و آن که قوت و کیفیت دوا غالب بر قوت و کیفیت مرض باشد. همچنین حفظ قوت آن و یا رفع اذیت و نکایت آن و یا بدرقه نفوذ آن و یا تبلید حدت و نفوذ آن و یا رفع کراحت و بشاعت طعم و رایحه آن. بیان دیگر آن که، علت ترکیب، عدم وجود دوای مفرد متکافی دفع این مرض می‌باشد، و اکثر در آن کیفیتی و وصفی قوی و غالب و زاید است از مقدار مطلوب و یا ضعیف و ناقص از مقدار مرض و یا مضادت به بعضی از اعضا و قوی و ارواح باشد (۶)، لذا به داروی مرکبه نیاز می‌باشد.

اطربیفل‌ها اقسام فراوان دارند و حداقل ۳۹ نوع اطربیفل در کتب ذکر شده است (۶) که پایه و اساس آنها را اطربیفل کوچک یا اطربیفل صغیر است. اطربیفل صغیر؛ اصل همه اطربیفلات است و آن مرکب از هلیجات خمسه؛ یعنی پوست هلیله زرد و پوست هلیله کابلی و هلیله سیاه و بله هلیله منقی و آمله منقی؛ اجزاء متساوی و بعضی هلیله چینی منقی را نیز به وزن یک جزء داخل نموده‌اند. اجزاء را کوفته، و مخلوط نموده، به روغن گاو یا به روغن بادام شیرین چرب نموده، با عسل (۱۷,۷,۶) یا قند (یعنی شریت قند به قوام آمده) مخلوط نمایند معجون سازند (۱۱). به کرات این فرمول در منابع در طی زمان‌های متتمادی ذکر شده است (۱۱،۱۷). همچنین نامهای گوناگون اجزاء این ترکیب در جدول ۱ ذکر شده است.

خواص اطربیفل صغیر عبارتند از:

- در تقویت اعضای عصبی مورد استفاده می‌باشد (۶).
- در امراض دماغیه مفید است (۱۳,۶).
- تقویت مغز و ذهن و حافظه و حواس و ازبین بردن سردرد و مالیخولیا و وسوسات (۱۳).
- در تذکیه ذهن و رعونت و حمق مورد استفاده است؛ خواه سبب آن بلغم باشد و خواه سوداء (۱۳,۶).
- مداومت آن بعد از تعدیل مزاج در امراض ساذجه و بعد از تنقیه در مادیه به جهت آن که تقویت معده و دماغ را می‌نماید (۱۳,۶).

که مصلح آن ترجیبین و شکر و یا عسل است و یا به روغن بادام چرب نمایند که ضرر آن را بشکند و هر یکی از هلیجات، جایگزین دیگری است (۶).

(۲) بله بله یا بله بله یا Terminalia belerica Retz که به هندی آن را bahera نامند (۱۴)؛ ماهیت آن عبارت از میوه درختی است هندی مایل به استداره و سر آن اندک باریک و بزرگ‌تر از عفص و پوست آن زرد و اغبر نازک‌تر از پوست هلیله و مستعمل پوست آن است و درخت آن عظیم و برگ آن عریض‌تر از برگ انبه و کوتاه‌تر از آن شبیه به برگ درخت گردو. در مورد طبیعت آن، در آخر اول سرد و در آخر دویم خشک (۶,۸). در مورد افعال و خواص آن، ملطف و قابض و مقوی معده و اشتتها و بالخصوصیت مسهل سودا و بالطبع مسهل صفرا و قاطع رطوبات و بخارات. مضر سفل، مصلح آن عسل و شکر. مقدار مصرف آن، تا سه درهم (۸) تا دو مثقال است (۶). چون روزی نیم درهم آن را با نیم درهم شکر با آب گرم بنوشند و مداومت بر آن نمایند جهت قطع رطوبات سایله از دهان مفید است (۸). مقوی معده به جهت پاک کردن آن و قبضی که دارد و ملیّین بطن به عصر است (۶).

(۳) آمله یا آملج یا Phyllanthus emblica L. که به هندی آن را Amle نامند (۱۴)؛ ماهیت آن عبارت از میوه درخت هندی است، طعم آن ترش و با عفوق است بسیار و در تازگی شبیه به آلوگره و تا به بزرگی گردو نیز می‌شود و بهترین آن بزرگ بی‌ریشه سنگین زرد رنگ تازه و با خشک فاسد و متکرجم نشده آن است. درخت آن به قدر درخت گردو و برگ آن سبز بسیار ریزه و انبوه از هر دو طرف شاخهای باریک طولانی به قدر شبری رسته در بعضی جا دو شاخ و در بعضی جا سه شاخ و چوب آن جوهردار مانند چوب چهار که به عربی دلب نامند و از آن صلب‌تر و مستعمل در معاجین و غیره آمله بالیده بی‌ریشه منقی از دانه شیر پرورده است که به جهت کسر قوت قبض و اصلاح آن دو سه مرتبه در شیر می‌خیسانند و شسته خشک می‌نمایند. در مورد طبیعت آن، در دویم سرد و در اول سوم خشک و شیر پرورده آن در اول سرد و در دوم خشک و بعضی گرم دانسته‌اند و در حقیقت سرد است و در بیوست آن همه متفق‌اند. در مورد افعال و خواص آن، قابض و مانع ریختن مواد به معده و امعا و حافظ اخلاط از تعفن و مخرج سودا از بدن و افعال آن که قبض است معین بر خاصیت آن است، زیرا که از ادویه قابضه می‌باشد و مقوی، و بهتر است که هرگاه سرد مزاج از آن استفاده می‌کند برای تقویت و حفظ سایر اعضاء، آن را به عسل یا دارچینی یا مصطفکی تعدیل کند. قاطع قی و تشنجی و آب رفتن از دهان و مسهل سودا و بلغم

جدول ۱. اسمای گونان اجزاء اطربیل صغیر

نام شایع	نامهای مختلف	نامهای مختلف
املج	(۴۰،۱۰)Phyllanthus emblica .Emblic myrobalan .Emblic .Amla (۴۲)Amalaki	فارسی: آمله (۴۱،۱۰) رومی: قلوباقلو بامیخ، سریانی: ارهاء (۱۰) املک (۴۱) مصر: سنانبر (۱۰) هندي: انوله (۴۰،۱۰) اونولا-املا
	(۴۱) Embelica officinalis Ga. Embelica officinalis Ga. Syn. Ph.em.	عربی: راح العرب (۴۱)
	(۴۲)Euphorbiaceae	(خانواده) (خانواده)
اهلیلچ	Myrobalanus bellerica gaerth (۴۱)Terminalia chebula ret	فارسی: هلیله، هندی: بتر (۱۰) رومی: هلیقون سریانی: هلیلیقی، هندی: هروهه، هوزبه، هرین (۴۱)
هلیلچ		
اهلیلچ کابلی	(۴۱) Myrobalanus chebulae gaerth ,Terminalia chebula ret .Chebulic myrobala . Black myrobalan .Chebula myrobalane (german) .Myrobalan nore (french)	فارسی: هلیله کابلی (۱۰) هندي: کابلی بشروکال هواوی (۱۰)
اهلیلچ اصفر	.Terminaliacitrina roxb (۴۱)Terminalia chebula	فارسی: هلیله زرد هندي: بشرا (۱۰)
اهلیلچ اسود	.Myrobalanus nigrae gaerth (۴۱)Terminalia chebula	فارسی: هلیله سیاه هندي: زنگی بتر (۱۰)
بلیلچ	.Belliric myrohalan ، (۴۱)Terminalia bellerica (خانواده) (خانواده) Combretaceae	فارسی: بیلیله، پیرط و کرک پهله (۱۰) بهیره: هندی (۸)
اطربیل	(۴۳) Atrifel (۲۷ و ۲۶) Triphala یا Trifala یا	تری پالا یا (۲۷ و ۲۶) Triphala یا

- همچنین باعث کندی پیری و ازبین بردن سلسه بول مصرف طولانی اطربیل صغیر مانع سفید شدن موی و مقوی دماغ است (۱۳،۶).
- استفاده از اطربیلات بر سبیل مداوم باعث تجفیف و تهذیل اخلاط بلغمیه را به خوردن اطربیل صغیر استفراغ نمایند (۱۵،۹).
- باعث پاک کردن آلات غذا از فضلات مجتمعه می شود (۶).
- قطع ابخره و تقویت اعضاء را انجام می دهد (۱۳،۶).
- هضم را نیکو می گرداند (۱۳،۶).
- نشف رطوبات فضلیه می کند (۱۳،۶).
- در بدن خونی پاکیزه لطیف صافی از رطوبت بلغمیه و از دردی سودا تولید می کند (۱۳،۶).
- مصلح رطوبات صدیدیه است (۱۳،۶).
- در ازبین بردن سدههای ازبین بردن بیوست و ازبین بردن خفغان سودمند است (۱۳).
- در درمان بواسیر مفید است (۱۳،۶).
- همچنین اسهال بهر تجفیف به کار برند (۱۱،۹).
- نشف رطوبات یا تجفیف (۱۱).
- تدابیر خشکی افزا به کار بردن (۹).
- اسباب چاقی در طب سنتی
- کشت بلغم (۹).
- برودت مزاج (۹).
- کشت رطوبات (۱۱،۹).
- مکانیسم عمل آن در چاقی
- علاج سوء مزاج مادی منحصر به استفراغ است (۶).
- اول تغییه بدن به مسنهلات بلغم (۹).
- استفراغ اخلاط بلغمیه (۱۹).
- نشف رطوبات یا تجفیف (۱۱).
- تدابیر خشکی افزا به کار بردن (۹).
- اصول درمان چاقی شامل موارد زیر است:

نمونه‌های حیوانی ذکر شده است (۲۷-۲۴). اثر آنتی اکسیدان آن در طی مطالعات متعدد در نمونه‌های حیوانی به اثبات رسیده است (۳۶-۲۶). اثر ضد هیپرکلسترول توتال و هیپرتری گلسریدمی در حیوانات آزمایشگاهی که تحت درمان با اطربیفل و تقدیمه با رژیم با چربی بالا بوده اند، نشان داده که باعث کاهش آنها و افزایش کلسترول با دانسته پایین شده است (۳۷، ۳۸، ۲۶). همچنین اطربیفل اثر ضد چاقی خود را در نمونه حیوانی نشان داده است (۲۶، ۳۹). امروزه در درمان چاقی و عوارض آن مانند افزایش فشارخون، افزایش چربی خون و افزایش قند، بر اثرات آنتی اکسیدان آن تاکید بسیار شده است (۴۰).

جدول ۲. شرایط دارو و خصوصیات اطربیفل صغير

منبع	ردیف توضیحات
۱۳	باید آن را در ظرف چینی یا الای نگهداری کرد.
۴۴	مقدار مصرف: دو درم تا دو مثقال
۱۲	مقدار مصرف از دو درم تا پنج درم
۴۴	مزاجش: سرد است، در ربع درجه اول، خشکست در آخر دو درجه
۴۴	قوت: تا سه سال می ماند.
۲۰، ۱۲	قوت: تا دونویم سال می ماند
۱۲	میتواند کمتر از دو ماه هم استفاده شود.
۴۴	زمان ادراکش: چهل روز

بحث

با توجه به شیوع بالای چاقی و عوارض ناشی از آن و نبود یک روش درمانی موثر دارویی بدون عارضه و تاکید متون طب سنتی بر اینکه از لحاظ سخنه بهترین آدم، آدم معتمد است (۹) و با توجه به اینکه استفاده از اطربیفلات در منابع متعددی مورد تاکید و توصیه قرار گرفته است، شاید اطربیفل صغير بتواند در درمان این بیماران و همچنین عوارض ناشی از آن موثر باشد (۲۶، ۲۷). ولی لازم به ذکر است که تقریباً در قریب به اتفاق متون مصرف مداوم آن مورد تاکید قرار گرفته است، ولی این مدت به طور مشخص در منبی یافت نشده است. لذا پیشنهاد می‌گردد که انجام کارآزمایی بالینی برای بررسی ایمنی و اثربخشی دارو و تعیین مدت زمان مصرف آن و تعیین عوارض احتمالی دارو و تهیه کپسول با پوشش‌های مناسب و متفاوت دیگر برای تحمل مزه دارو با توجه به بررسی عدم کاهش اثر آن با این تغییرات و انجام کارآزمایی‌های بالینی در گروه‌های مختلف چاقی برای بررسی اینکه در کدام گروه این دارو موثرتر است. همچنین انجام کارآزمایی‌های بالینی جهت تعیین تداخلات دارویی پیشنهاد می‌گردد که می‌تواند شواهد

- ادویه ملطفة به کار برند (۹).

مکانیسم عمل اطربیفل

اطربیفل صغير از ادویه مسهله شدیده است (۶). به واسطه عملکردهای گوناگونی که دارد از راههای متفاوت در این بیماری اثر می‌نماید که عبارتند از:

- شیخ داود انطاکی گفته جوارش ملطف و مسخن است (۶).
- و اصل جوارش اطربیفل صغير است (۶).
- اخلاط بلغمیه را به خوردن اطربیفل صغير استفراغ نمایند (۹، ۹).
- باعث پاک کردن آلات غذا از فضلات مجتمعه می‌شود (۶).

- نشف رطوبات فضلیه می‌شود (۶).

- باعث تجفیف می‌شود (۱۲).

- تقویت عضو و معده می‌کند (۶).

- در بدن خونی پاکیزه لطیف صافی از رطوبت بلغمیه تولید می‌کند (۶).

- این دارو مکرر در متون برای رفع چاقی مورد تاکید است، استفاده از اطربیفلات (اطربیفل صغير) است که بر سیل مداوم باعث تجفیف (۱۱، ۲۱) ولاغری می‌گردد (۱۵، ۱۷، ۱۸، ۱۱-۱۵). همچنین ناصر الحکما این طور بیان می‌کند: "برای اینکه این افراد [چاق] بنیه خود را به اعتدال نزدیک سازند تا از استعداد امراضی مثل سکته و فالج و ضيق النفس فارغ گردد؛ و در حفظ الصحه این افراد هم خوردن اطربیفل صغير را جهت هزال مجرب دانسته است" (۱۹).

عارض

گاهی مصرف طولانی مدت آن تولید قولنج می‌کند (۶، ۷، ۲۰، ۱۲)، زیرا که اسهال رقیق اخلاط می‌کند و غلیظ آنها مانده که موجب قولنج می‌گردد. اسحاق گفته که اطربیفل صغير مضطحال (۶، ۱۳) و مصلح آن مصرف بنفسه است (۶). همچنین دیگر عارضه احتمالی آن براساس مفردات تشکیل دهنده عبارت از خشونت صوتی است. همچنین مضر برای کسانی که سابقه ورمی در احشاء دارند و شدید ضرر برای ذات الجنب، ریو (آسم)، تنگی نفس، انتصاب نفس، ذات الریه، شوشه، برسام و تب (قبل از نسخ) و مضر برای این افراد در درمان نزله و سرفه می‌باشد (۲۳). سایر شرایط نگهداری و مصرف و خصوصیات آن در جدول ۲ ذکر شده است.

یافته های جدید

امروزه یافته‌های جدید زیادی در مورد اثرات اطربیفل بیان شده است. اثر آن در کاهش قندخون و قند خون بعداز غذا در

REFERENCES

1. Wilborn C, Beckham J, Campbell B, Harvey T, Galbreath M, Bounty P, et al. Obesity: prevalence, theories, medical consequences, management, and research directions. *J Int Soc Sports Nutr* 2005; 2:4-31.
2. Logue J. Clinical lecturer in metabolic medicine. Thompson L, programme manager. Management of obesity: summary of SIGN guideline. *BMJ* 2010; 340:c154.
3. Mirzazadeh A, Sadeghirad B, Haghdoost AA, Bahrein F, Rezazadeh MK. The prevalence of obesity in Iran in recent decade; a systematic review and meta-analysis study. *Iranian J Publ Health* 2009; 38: 1-11.
4. Jensen MD. Obesity. In: Goldman L, ed. *Cecil textbook of medicine*: 23rd ed. New York: Elsevier Health, Saunders; 2008. P.1643-52.
5. Shirzada M, Karimia A, Dowlatshahib S, Ahmadi SH, Davoodia S, Marzbana M, et al. Relationship between body mass index and left main disease: the obesity paradox. *Arch Med Res* 2009; 40: 618-24.
6. Aghili Shirazi M. Kolase al-hekma, research and investigation: Nazim Ismail, Institute of Historical Studies, Islamic Medicine Supplements, Iran University of Medical Sciences. Tehran, Iran: Esmaelyan Publications; 2007. P. III: 8-97, 99, Volume II:1161, 1143,1073-1080, 1093,1076, Volume III:128-9, 99, vol1: 269-70, 274. [In Persian]
7. Aghili Shirazi M, ed. Qrabadyn kabir. Tehran: Book Publishing Mahmoudi, Bouzarjomehri; 1998. P.755-803 [In Persian]
8. Aghili Shirazi M, ed. Makzan al-adveyh. Tehran: Mahmoudi, Bouzarjomehri Publication; 1998. P.97-125. [In persian]
9. Nazim Jahan M, ed. Elixir azam, photograph copies institute of historical studies, Islamic medicine supplements. Tehran: Iran University of Medical Sciences; 2008. P.4-580. [In Persian]
10. Nazim Jahan M, ed. Asma advi yeh, Institute of Historical Studies, Islamic medicine supplements. 1st ed. Tehran: Iran University of Medical Sciences; p.4-173. [In Persian]
11. Arzani M, ed. Teb Akbari, research: Institute of Revival Natural Medicine, Institute of Historical Studies, Islamic medicine supplements Iran University of Medical Sciences. 1st ed. Qom: Jalaluddin Publications; 2008. P.221-1226. [In Persian]
12. Arzani M, ed. Qrabadyn Qadri, Picture Edition Lithograph Mohammadi Nash: Print photos on the Institute of Medicine, medicine, supplements of Medical Sciences, Tehran, Iran: Institute of Medicine; 2007. P.6320 [In Persian]
13. Arzani M, ed. Mizan al teb medicine, and research Hadi Nassiri, Institute of Revival Natural Medicine. 1st ed. Qom: Sama Press Institute; 2001. P.7-964. [In Persian]
14. Razi MZ, ed. Razi bank information. Revised by: Hatami H, Panahi MR. 1st ed. Tehran: Ministry of Health and Medical Education; 1998. P.245 [In Persian]
15. Razi MZ, ed. Mansuri Fi teb. 1st ed. Kuwait: Alsedyqq Hazem al-Bakr, Almonazameh Al-Arabiya Valsqafh Valolum; P.1408 -987. [In Persian]
16. Baliga MS. Triphala, Ayurvedic formulation for treating and preventing cancer: a review. *J Altern Complement Med* 2010; 16:1301-308.
17. Avicenna H. Alqanoon Fi teb, Beirut: Ibrahim Shams al-dine,al-Alami print Le mat buat Institute; 2005. P.363-420. [In Arabic]
18. Tonekaboni M, ed. Tohfe Hakim Momen, traditional medicine research center va mofrdat. Tehran: Shahid Beheshti University of Medical Sciences; 2007. P.516. [In Persian]
19. Gilani MK, ed. Nazareth sanitation. Tehran: Al mea Publisher; 2009. P.136-83. [In Persian]
20. Antaky D, ed. Tazkere Dawood Al-antaky. Beirut: Shamsuddin Ahmed, Dar al Maktab Al elmiyah; 2006. P.52 [In Arabic]
21. Kermani B, ed. Sharh al Alasbab. 1st ed. Qom: Jalaluddin Publications; 2008. P.518 [In Arabic]
22. Aladdin G, ed. Almoojaz Fi teb, research Alghrbavy Abdul Karim, Ahmed Ammar, Ramadan Abdal tavab. Egypt's -Al Arabiya, Vezarth Al ovqaf Almjls Al ala le shoon al eslami. Egypt: al-Qahira; 2008. P.38-607 [In Arabic]
23. Aladdin G, ed. Al-shaml fi senate Alteb. Abu Dhabi: UAE Youssef Zidane, Mnshoor almajma Alseqafy; 2000. P.30-60. [In Arabic]

24. Sabu MC, Kuttan R. Anti-diabetic activity of medicinal plants and its relationship with their antioxidant property. *J Ethnopharmacol* 2002; 81:155-60.
25. Prativadibhayankaram VS, Malhotra S, Pandhi P, Singh A. Anti-diabetic activity of triphala fruit extracts, individually and in combination, in a rat model of insulin resistance. *Natural Product Communications* 2008; 3:251-56.
26. Kamali SH, Khalaj AR, Hasani-Ranjbar S, Esfehani MM, Kamalinejad M, Larijani B. A systematic review of the antioxidant, anti-diabetic, and anti-obesity effects and safety of triphala herbal formulation. *J Med Plants Res* 2013; 7: 831-44.
27. Kamali SH, Khalaj AR, Hasani-Ranjbar S, Esfehani MM, Kamalinejad M, Malayeri-Soheil O, et al. Efficacy of 'Itrifal Saghir', a combination of three medicinal plants in the treatment of obesity; a randomized controlled trial. *DARU Journal of Pharmaceutical Sciences* 2012, 20:33. [In English]
28. Naik GH, Priyadarsini KI, Naik DB, Gangabhagirathi R, Mohan H. Studies on the aqueous extract of Terminalia chebula as a potent antioxidant and a probable radioprotector. *Phytomedicine* 2004; 11:530-38.
29. Luo W, Zhao MM, Yang B, Ren JY, Shen GL, Rao GH. Antioxidant and antiproliferative capacities of phenolics purified from Phyllanthus emblica L. fruit. *Food Chemistr* 2011; 126:277-82.
30. Vani T, Rajani M, Sarkar S, Shishoo CJ. Antioxidant properties of the Ayurvedic formulation Triphala and its constituents. *Int J Pharmacognosy* 1997; 35:313-17.
31. Pfundstein B, Desouky SK, Hull WE, Haubner R, Erben G, Owen RW. Polyphenolic compounds in the fruits of Egyptian medicinal plants (*Terminalia bellerica*, *Terminalia chebula* and *Terminalia horrida*): Characterization, quantitation and determination of antioxidant capacities. *Phytochemistry* 2010; 71:1132-48.
32. Singh R, Singh B, Kumarp N, Arora S. Antioxidant activity of triphala a combination of terminalia chebula, terminalia bellerica and emblica officinalis. *J Food Biochemistr* 2010; 34:S222-32.
33. Shivaprasad HN, Kharya MD, Rana AC. Antioxidant and adaptogenic effect of an herbal preparation, Triphala. *Journal of Natural Remedies* 2008; 8:82-88.
34. Perera MGAN, Soysa SSSBDP, Abeytunga DTU, Ramesh R. Antioxidant and cytotoxic properties of three traditional decoctions used for the treatment of cancer in Sri Lanka. *Pharmacognosy Magazine* 2008; 4:172-81.
35. Naik GH, Priyadarsini KI, Bhagirathi RG, Mishra B, Mishra KP, Banavalikar MM, et al. In vitro antioxidant studies and free radical reactions of triphala, an ayurvedic formulation and its constituents. *Phytother Res* 2005; 19: 582-86.
36. Naik GH, Priyadarsini KI, Mohan H. Evaluating the antioxidant activity of different plant extracts and herbal formulations. *Research on Chemical Intermediates* 2005; 31:145-51.
37. Palav YK, D'Mello Priscilla M. Standardization of selected Indian medicinal herbal raw materials containing polyphenols as major phytoconstituents. *Indian Journal of Pharmaceutical Sciences* 2006; 68:506.
38. Saravanan S, Srikumar R, Manikandan S, Parthasarathy NJ, Devi RS. Hypolipidemic effect of triphala in experimentally induced hypercholesterolemic rats. *Yakugaku Zasshi* 2007; 127:385-88.
39. Nalini D, Kapoor R. Effect of plant fruits- Indian gall nut, bedda nut and gooseberry- on hypercholesterolemic rats. *Plant Foods for Human Nutrition* 1999; 53: 343-49.
40. Rasool M, Sabina EP. Anti-inflammatory effect of the Indian ayurvedic herbal formulation triphala on adjuvant-induced arthritis in mice. *Phytother Res* 2000; 21:889-94.
41. Qahraman A. Matching of ancient herbs name with the scientific names. Tehran, Tehran University Press; 2004. P.3-62. [In Persian]
42. Wyk BEV, Wink M, eds. Medicinal plant of the word. 1st ed. Portland: Timber Press; 2005. P.265-429.
43. Mahdihassan S. Triphala and its Arabic and Chinese synonyms. *Indian J Hist Sci* 1978; 13:50-55.
44. Ghaeni Heravi S, ed. Qrabadyn Alsalehin, Institute of Historical Studies, Islamic medicine supplements. 1st ed. Tehran: Iran University of Medical Sciences; 2004. P.17.